

Μουσική κι Εθελοντισμός

ΓΕΩΡΓΙΑ ΜΑΡΚΟΥ

Συνέντευξη στην Αλέκα ΓΡΑΒΑΡΗ ΠΡΕΚΑ

ΜΙΑ ΗΛΙΑΧΤΙΔΑ ΧΑΡΑΣ ΕΙΚΟΣΙΤΕΣΣΕΡΑ ΧΡΟΝΙΑ

Μουσική κι εθελοντισμός-ένας συνδυασμός ασυνήθιστος για την εποχή, με κεντρικό στόχο να δοθεί σε άτομα με βαριά νοητική στέρση μια ανάσα, μια αχτίδα χαράς στη δύσκολη ζωή τους. Η Γεωργία Μάρκου, μουσικός, δέχτηκε, στα 1989, την πρόταση φίλης της να ξεκινήσει την προσπάθεια να δίνει με τη μουσική της χαρά σε τέτοια άτομα. Τα πρώτα αποτελέσματα, πολύ νωρίς κίολας, έδιναν φτερά στις εμπνεύστριες, αφού και τα απλά τραγούδια άλλαζαν τη διάθεση των παιδιών κι έφτασαν να ξεχωρίζουν το καθένα το προσωπικό του τραγούδι, να χαίρονται την αφιέρωση, να απολαμβάνουν την επαφή. Όλα άρχισαν στο ίδρυμα 'Ελευόσα του Κύκκου' στην παλιά Λευκωσία, στη Φαβιέρου, το πρώτο για τέτοια άτομα. Αργότερα η προσπάθεια μεταφέρθηκε και στο δεύτερο οίκημα του ιδρύματος στο Στρόβολο.

Κάθε Πέμπτη η Γεωργία Μάρκου και η ομάδα που δημιουργήθηκε στο μεταξύ, επτά-οκτώ εθελόντριες, φίλες και ξαδέρφες της Γεωργίας, έγιναν οι 'εθελόντριες αγάπης', παίρνουν, όπως μας λέει, στο πολλαπλάσιο τη χαρά που δίνουν. Όχι μόνο σε άτομα με βαριά νοητική στέρση αλλά και σε γηροκομεία.

Κάθε φορά που φεύγω από ένα ίδρυμα, νιώθω τα πόδια μου να μην πατούν. Η χαρά κι η ικανοποίηση που παίρνω με κάνουν να βλέπω τη ζωή διαφορετικά. Κάθε πρόβλημά μου παίρνει άλλες διαστάσεις όταν το συγκρίνω μ' αυτά που αντιμετωπίζω στην επαφή με τα άτομα αυτά, είτε με στέρση, είτε ηλικιωμένα που ζουν σε μια ρουτίνα καθημερινή, μια ζωή άχαρη.

Η φράση «είσατε μια ηλιαχτίδα στη σκοτεινιά μας», ανήκει σ' έναν παππού κι έγινε το σύνθημά μας για να προχωρούμε. Οι ηλικιωμένοι χρειάζονται ακόμα πιο πολύ μια παρουσία,

να χαρούν μαζί μας τα παλιά τραγούδια που αγαπούν, να χορέψουν, να τραγουδήσουν και χαίρομαι που μαθαίνω ότι η προσπάθεια για ψυχαγωγία μέσα από καλή μουσική συνεχίζεται-έχω υπόψη μου το παράδειγμα ενός νεαρού, πιστεύω υπάρχουν κι άλλοι'.

ΑΝ ΘΕΛΕΙΣ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ ΝΑ ΠΡΟΣΦΕΡΕΙΣ, ΝΙΚΑΣ ΤΗ ΘΛΙΨΗ

Στην ερώτηση, τι προσφέρει στον άνθρωπο η μουσική, η Γεωργία Μάρκου τονίζει ότι ειδικά τα τελευταία χρόνια, οι άνθρωποι με προβλήματα αλλά και γενικά, ο καθένας, χρειαζόμαστε μια παρουσία, κάποιον να μας ακούσει, να μας αγγίξει με αγάπη.

'Δεν είναι μόνο οι οικονομικές ανάγκες που χρειάζονται κάλυψη, πιο πολύ ανάγκη καθενός είναι η ανθρώπινη επαφή', μας λέει.

Δεν είναι όμως ψυχοφθόρο το να πρέπει να αντιμετωπίζει ο εθελοντής τόσα προβλήματα συνανθρώπων του; Η απάντηση είναι 'όχι', αν θέλεις πραγματικά να προσφέρεις, νικάς

τη θλίψη που προπαντός στις αρχές, ειδικά με τα παιδιά που ζουν μια τέτοια κατάσταση, σε καταβάλλει σ' απίστευτο βαθμό. Αλλά ο συνειδητός εθελοντής βρίσκει τη δύναμη να το ξεπερνά, αντιμετωπίζοντας τον καθένα όπως είναι. Οι γονείς των παιδιών με στέρση, οι οικογένειες γενικά που έχουν ένα τέτοιο άτομο, χρειάζονται στήριξη, φιλία, ενδιαφέρον.

Με τα χρόνια, η Γεωργία πλουτίζει την ομάδα με τα παιδιά της πρώτα, με τα εγγόνια της ύστερα, που είναι άμεσα εμπλεγμένα στον εθελοντισμό. Μιλά για την στήριξη του Ροταριανού Ομίλου στην προσπάθεια, επεκτείνεται η δραστηριότητα και στο κέντρο για άτομα με Αλτσχάιμερ στο Καϊμακλί και σχεδιάζεται επίσκεψη τον Ιούλιο σε παρόμοιο κέντρο που λειτουργεί στον Λυθροδόνα.

Ρωτάμε την Γεωργία Μάρκου αν υπάρχουν πράγματα που θα ήθελε να προσφέρει στον εθελοντισμό και δεν μπόρεσε ακόμα. Η απάντηση απλή:

'Με τη μουσική μου θα' θελα να μπορούσα να δώσω περισσότερη χαρά, ελπίδα, δύναμη, γενικά στον καθένα, όχι μόνο σε άτομα με κάποιες ανάγκες. Οι δυσκολίες που ζει ο τόπος κάνουν περισσότερο αναγκαία την επαφή με τη μουσική, που δίνει διέξοδο στην ψυχική αναστάτωση των ημερών, αποτρέπει την κατάθλιψη'.

Μια ηλιαχτίδα χαράς από τις 'Εθελόντριες αγάπης', μια φωτεινή παρουσία σε καιρούς δύσκολους, μόνο από αγάπη για τον άνθρωπο.

